

Liite 2: Taloudelliseen toimintaan sovellettavat lisäehdot

Yleinen ryhmäpoikkeusasetus (EU 651/2014)

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti avustusta ei voida myöntää, mikäli hakijana on vaikeuksissa oleva yritys (1 artiklan kohta 4 c, 2 artiklan kohta 18). Poikkeuksena tähän on koronaviruksen aiheuttamat vaikeudet (<https://tem.fi/koronavirus>).

Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jolla on kannustava vaikutus. Tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos tuensaaja on jättänyt kirjallisen tukihakemuksen kyseiselle jäsenvaltiolle ennen hanketta tai toimintaa koskevien töiden aloittamista.

Hyväksyttävät kustannukset

Kaikki tuki-intensiteetin ja tukikelpoisten kustannusten laskemisessa käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Tukikelpoiset kustannukset on osoitettava asiakirjoilla, joiden on oltava selkeitä, eriteltyjä ja ajantasaisia.

Tutkimus- ja kehityshankkeiden tukikelpoiset kustannukset eritellään seuraavien tutkimus- ja kehitystyön luokkien mukaisesti (25 artiklan 3 kohta):

- Henkilöstökustannukset: tutkijat, teknikot ja muu tutkimustoimintaa avustava henkilöstö siltä osin kuin henkilöstö toimii hankkeen parissa;
- Välineiden ja laitteiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty hankkeessa. Jos tällaisia välineitä ja laitteita ei käytetä hankkeen tarpeisiin koko niiden käyttöikä, tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa laskettuna yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan;
- Rakennusten ja maa-alueiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta, kun niitä on käytetty hankkeessa. Rakennusten osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa laskettuna yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan. Maa-alueiden osalta tukikelpoisiksi katsotaan liiketaloudellisin ehdoin toteutetun luovutuksen kustannukset tai toteutuneet pääomakustannukset;
- Ulkopuolisista lähteistä markkinaehdoin ostetun tai käyttöluvalla hankitun sopimukseen perustuvan tutkimuksen, tietämyksen ja patenttien kustannukset sekä konsultoinnin ja vastaavien palveluiden kustannukset, kun niitä on käytetty yksinomaan hanketta varten;
- Muut yleiskustannukset ja toimintakustannukset, mukaan lukien suoraan hankkeesta aiheutuvat materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset.

Ympäristönsuojeluun tai ympäristönsuojelun tason parantamiseen myönnettävien investointitukien (36 artiklan 5 kohta) tukikelpoisia kustannuksia ovat ylimääräiset investointikustannukset, jotka ovat tarpeen sovellettavien unionin normien ylittämiseksi tai ympäristönsuojelun tason parantamiseksi unionin normien puuttuessa ja määritetään seuraavasti:

- kun ympäristönsuojeluun tehtävistä investoinneista aiheutuvat kustannukset voidaan yksilöidä kokonaisinvestointikustannuksista erilliseksi investoinniksi, tukikelpoisia kustannuksia ovat nämä ympäristönsuojeluun liittyvät kustannukset;

- kaikissa muissa tapauksissa ympäristönsuojeluun investoinnista aiheutuvat kustannukset yksilöidään vertaamalla samankaltaiseen, vähemmän ympäristöystävälliseen investointiin, joka olisi realistisesti tehty ilman tukea. Näiden investointien kustannusten välinen ero ilmaisee ympäristönsuojeluun liittyvät kustannukset, jotka ovat tukikelpoisia kustannuksia.

Tukikelpoisia eivät ole kustannukset, jotka eivät liity suoraan korkeamman ympäristönsuojelun tason saavuttamiseen.

Investointien on lisäksi joko mahdollistettava, että tuensaaja voi parantaa toimintansa ympäristönsuojelun tasoa ylittämällä sovellettavat unionin normit riippumatta siitä, onko voimassa velvoittavia kansallisia normeja, jotka ovat tiukempia kuin unionin normit tai investointien on mahdollistettava, että tuensaaja voi parantaa toimintansa ympäristönsuojelun tasoa unionin normien puuttuessa. Tukea ei saa myöntää, jos investoinnit toteutetaan sen varmistamiseksi, että yritykset noudattavat jo hyväksytyjä unionin normeja, jotka eivät ole vielä tulleet voimaan. (36 artiklan 2 ja 3 kohta).

Tuen enimmäismäärä (tuki-intensiteetti)

Tuki-intensiteetillä tarkoitetaan tuen bruttomäärää ilmaistuna prosentteina tukikelpoisista kustannuksista ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä.

Tutkimus- ja kehityshankkeisiin myönnettävän tuen (25 artiklan 5 kohta) tuki-intensiteetti voi olla enintään 25 %. Tuen määrää voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä keskusurten ja 20 prosenttiyksikköä pienten yritysten tapauksessa. Lisäksi tukea voidaan korottaa 15 prosenttiyksikköä lisää, jos

- hankkeeseen liittyy todellista yhteistyötä sellaisten yritysten välillä, joista vähintään yksi on pk-yritys, tai se toteutetaan vähintään kahdessa jäsenvaltiossa, tai jäsenvaltiossa ja ETA-sopimuksen sopimuspuolena olevassa valtiossa, eikä mikään yksittäinen yritys vastaa enemmästä kuin 70 prosentista tukikelpoisia kustannuksia; tai
- hankkeeseen liittyy todellista yhteistyötä yrityksen ja yhden tai useamman tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaation välillä siten, että jälkimmäiset kantavat vähintään 10 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ja niillä on oikeus julkaista omat tutkimustuloksensa; tai
- hankkeen tuloksia levitetään laajasti konferensseissa, julkaisuissa, avoimissa tietokannoissa tai vapaan tai avoimen lähdekoodin ohjelmiston kautta.

Unionin normit ylittävään ympäristönsuojeluun tai ympäristönsuojelun tason parantamiseen normien puuttuessa myönnettävän investointituen (36 artiklan 6 kohta) tuki-intensiteetti voi olla enintään 40 %. Tuen määrää voidaan korottaa enintään 10 prosenttiyksikköä keskusurten ja 20 prosenttiyksikköä pienten yritysten tapauksessa.

Tuen kasautuminen

Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin kohdentuva avustus voi kasautua muun julkisen tuen kanssa ainoastaan silloin, jos tällainen tukien kasaantuminen ei johda yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa sovellettavan tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän ylittymiseen. Mahdollisessa tuen kasautumista koskevassa tarkastelussa hyväksyttävät kustannukset tulee ryhmäpoikkeusasetuksen 7 artiklan mukaan ottaa huomioon bruttomääräisinä eli ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä.

Vähämerkityksellinen *de minimis* –asetus (EU 1407/2013)

Mikäli sovelletaan EU:n valtiontukisääntöjä vähämerkityksellisestä *de minimis* –tuesta, avustuksen saajan eri lähteistä saaman *de minimis* -tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 200 000 euroa kolmen peräkkäisen verovuoden kuluessa (3 artiklan 2 kohta).

Suomen tilapäinen COVID 19 –puiteohjelmatuki

Suomen tilapäinen COVID-19 -puitetukiohjelma (komission päätös SA.56995) perustuu SEUT 107(3)(b) artiklaan sekä tilapäisten valtiontukipuitteiden 3.1 lukuun (komission tiedonanto 2020/C 91 I/01 muutoksineen). Kaikki kansalliset, alueelliset ja paikalliset tukiviranomaiset voivat puitetukiohjelman nojalla myöntää rajoitettuja tukimääriä yrityksille. Tukea voidaan myöntää kaikilla toimialoilla toimiville yrityksille, lukuun ottamatta maatalouden alkutuotantoa sekä kalastus- ja vesiviljelyaloja, joilla sovelletaan erityisiä valtiontukisääntöjä.

Puitetukiohjelmalla ei muuteta *de minimis* -asetuksen mukaista 200 000 euron enimmäisrajaa, vaan kyseessä on tilapäinen – 31.12.2020 asti voimassa oleva – valtiontukisääntöjen kevennys koronaepidemiasta johtuen. Puitetukiohjelman mukaisesti myönnettävä tuki ja *de minimis* -asetuksen mukainen tuki voidaan kuitenkin yhdistää toisiinsa, eli käytännössä molempia tukia voidaan myöntää samalle yritykselle. Puitetukiohjelman nojalla myönnettävä tuki saa kasautua *de minimis* -asetuksen sekä RPA:n nojalla myönnettävän tuen kanssa edellyttäen, että kyseisten säädösten kasautumissääntöjä noudatetaan. Puitetukiohjelman nojalla myönnettävän tuen enimmäismäärä on 800 000 euroa yritystä kohti.